

ارزیابی تأثیرات سطوح گوناگون انرژی و پروتئین جیره بر عملکرد و فراسنجه‌های خونی بلدرچین‌های ژاپنی

ندا شیخ^۱، حسین مروج^{*}^۲، محمود شیوازاد^۳ و آرمین توحیدی^۴
^۱، کارشناس ارشد علوم دامی گرایش تغذیه طیور، ۲، دانشیاران، ۳، استاد، گروه علوم دامی پردیس کشاورزی و
منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران
تاریخ دریافت: ۹۰/۱۲/۱۶ – تاریخ تصویب: ۹۲/۱۱/۱۳

چکیده

به منظور بررسی تأثیرات سطوح گوناگون انرژی سوخت‌وسازپذیر و پروتئین خام جیره بر عملکرد و فراسنجه‌های خونی بلدرچین‌های ژاپنی از ۵ تا ۴۱ روزگی، آزمایشی به روش فاکتوریل 3×5 در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تکرار و ۴۰ قطعه پرنده در هر تکرار انجام شد. برای این منظور تعداد ۱۵ جیره غذایی حاوی ۳ سطح انرژی سوخت‌وسازپذیر (۲۸۰۰، ۲۹۰۰ و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم) و ۵ سطح پروتئین خام (۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵ و ۲۶ درصد) تهیه شد. خون‌گیری در پایان آزمایش، برای اندازه‌گیری غلظت تیروکسین (T4)، تری‌یودوتیرونین (T3) و کلسترول انجام شد. نتایج نشان داد بین سطوح انرژی و پروتئین اثر مقابل وجود ندارد ($P > 0.05$). افزایش وزن روزانه در سطح ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم در مقایسه با دو سطح دیگر بالاتر بود ($P < 0.001$). همچنین وزن نهایی بدن با افزایش سطح انرژی سوخت‌وسازپذیر، افزایش پیدا کرد ($P < 0.05$). ضریب تبدیل غذایی سطح ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر در مقایسه با سطح ۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر کمتر بود ($P < 0.05$). انرژی سوخت‌وسازپذیر جیره بر خوراک مصرفی تأثیر معنی دار نداشت ($P > 0.05$). غلظت T4 در نرها در سطح ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر در مقایسه با دو سطح دیگر بالاتر بود ($P < 0.01$). در عین حال غلظت T3 در نرها در سطح ۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر از ۳۰۰۰ به ۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم، غلظت T4 در ماده‌ها و کلسترول خون در هر دو جنس افزایش پیدا کرد ($P < 0.05$). هیچ‌یک از صفات به غیر از غلظت T4 تحت تأثیر سطوح پروتئین قرار نگرفتند ($P > 0.05$). غلظت تیروکسین در نرها در جیره‌های حاوی ۲۶ درصد پروتئین خام در مقایسه با جیره‌های حاوی ۲۲ و ۲۳ درصد پروتئین خام بالاتر بود ($P < 0.05$). همچنین بلدرچین‌های ماده‌ای که جیره‌های حاوی ۲۵ و ۲۶ درصد پروتئین خام را دریافت کرده بودند، در مقایسه با بلدرچین‌هایی که با جیره‌های حاوی ۲۲ و ۲۳ درصد پروتئین خام تغذیه شده بودند، غلظت تیروکسین بالاتری داشتند ($P < 0.01$).

واژه‌های کلیدی: انرژی سوخت‌وسازپذیر، تری‌یودوتیرونین، تیروکسین، کلسترول خون.

نیازنداشتن به واکسیناسیون نوجه پرورش دهنده‌گان را جلب کرد (Kaur *et al.*, 2007) و امروزه جایگاه خاصی در صنعت پرورش طیور پیدا کرده است که با توجه به تقاضای مردم از نظر مصرف گوشت و تخم

مقدمه

بلدرچین ژاپنی به دلیل ویژگی‌هایی مانند رشد و بلوغ جنسی سریع، میزان تولید تخم بالا، فاصله نسل و دوره جوجه‌کشی کوتاه، مقاومت نسبی به بیماری‌ها، و

Mcmurtry, 1993). همچنین مصرف جیره‌های کم انرژی توانست ضریب تبدیل و تری‌یودوتیرونین را افزایش و وزن بدن و میانگین غلظت تیروکسین پلاسمای را در جوجه‌های گوشتی کاهش دهد (Moravej *et al.*, 2006). غلظت کلسترول خون با افزایش انرژی سوخت‌وسازپذیر جیره، به طور معنی‌دار افزایش یافت (Parizadian *et al.*, 2011).

در این مقاله با توجه به اهمیت سطح انرژی و پروتئین در جیره‌های غذایی، سطوح گوناگون انرژی و پروتئین خوارک برای به دست آوردن سطحی از انرژی و پروتئین که بهترین عملکرد تولیدی را داشته باشد با یکدیگر مقایسه شده‌اند.

مواد و روش‌ها

در این آزمایش، ۲۴۰۰ جوجه بلدرچین استفاده شد. جوجه‌ها در سن ۵ روزگی توزین و به ۶۰ گروه ۴۰ قطعه‌ای با وزن گروهی یکسان در واحدهای قفسی با بعد $1/25 \times 1/25$ متر مریع روی بستر توزیع شدند. اعمال تیمارهای آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت فاکتوریل (3×5) شامل ۳ سطح انرژی سوخت‌وسازپذیر (۲۸۰۰، ۲۹۰۰، و ۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم) و ۵ سطح پروتئین خام (۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، و ۲۶ درصد) و هر تیمار شامل ۴ تکرار انجام گرفت. سطح مواد مغذی جیره‌ها براساس جداول احتیاجات طیور انجمن تحقیقات ملی آمریکا (NRC) تنظیم شد. با توجه به متفاوت بودن انرژی سوخت‌وسازپذیر جیره‌ها و این که میزان انرژی جیره تعیین کننده اشتها و میزان خوارک مصرفی است، نسبت انرژی به مواد مغذی به جز پروتئین، در تمام جیره‌ها یکسان اعمال شد. جیره‌های مطالعه‌شده با نرم‌افزار رایانه‌ای WUFFDA تنظیم شدند و در تمامی جیره‌ها از ۴ ماده خوارکی ذرت، کنجاله سویا، کنجاله گلوتن ذرت، و سبوس گندم استفاده شد و به این ترتیب تأثیرات مواد غذایی تا حد امکان کاهش داده شد. ترکیب جیره‌های غذایی و مواد مغذی آن‌ها در جدول ۱ نشان داده شده است.

شرایط محیطی از نظر نور، دما، و رطوبت برای تمام تیمارهای آزمایشی یکسان بود. جیره‌های آزمایشی آزادانه در اختیار پرندگان قرار گرفت. روش‌نایابی طی دوره

بلدرچین، و اقتصادی بودن آن از نظر تولید، پیش‌بینی می‌شود که در آینده توسعه بیشتری پیدا کند. با توجه به اینکه فقط NRC ۱۹۹۴ منبع علمی مناسب بین المللی درخصوص احتیاجات این پرنده است، به نظر می‌رسد با توجه به پیشرفت‌های ژنتیکی به وجود آمده این پرنده، نیازهای غذایی آن نیز تغییر کرده باشد، در حالی که اطلاعات جدید زیادی در زمینه نیازهای بلدرچین گزارش نشده است. از طرفی اختلاف زیادی بین اطلاعات جدید وجود دارد. از این‌رو ضرورت بررسی و تعیین نیاز مجدد تمام مواد مغذی این پرنده احساس می‌شود. مثلاً مقادیر پیشنهادشده میزان پروتئین و انرژی لازم برای بلدرچین اختلافات در خور توجهی دارند. به نحوی که ۲۰ برخی محققان گزارش کردند که جیره‌های حاوی درصد پروتئین خام و ۲۸۶۵ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر بهترین عملکرد را برای بلدرچین‌های گوشتی در پی داشت (De Freitas *et al.*, 2006). در حالی که پژوهشگران دیگر، جیره‌های حاوی ۲۷ درصد پروتئین خام و ۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر را در اوایل دوره (۷-۲۱ روزگی) و ۲۲ درصد پروتئین خام و ۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر جیره را در کل دوره (۴۲-۷ روزگی) برای حصول حداکثر عملکرد بلدرچین‌های گوشتی توصیه کردند (Correa *et al.*, 2007). این در حالی است که در مطالعه‌ای دیگر سطح ۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی سوخت‌وسازپذیر برای دستیابی به عملکرد بهینه پیشنهاد شد (Silva Ton *et al.*, 2011). در عین حال میزان انرژی و پروتئین جیره بر میانگین غلظت هورمون‌های تیروئیدی تأثیرگذار است و پرندگان به توازن‌نداشتن هورمون‌های متابولیکی در ارتباط با تغییرات انرژی و پروتئین جیره، حساس و مستعد هستند و با توجه به اینکه مطالعات انجام شده در این زمینه روی بلدرچین بسیار محدود است، بررسی تأثیر سطوح گوناگون انرژی و پروتئین جیره بر فراسنجه‌های خونی شامل هورمون‌های تیروئیدی و کلسترول، در این پرنده ضروری به نظر می‌رسد. در اغلب موارد تری‌یودوتیرونین پلاسمای خون در اثر کمبود پروتئین افزایش پیدا می‌کند اما تیروکسین پلاسمای کم (Keagy *et al.*, 1987; Rosebrough & می‌شود

گرفت. نمونه خون گرفته شده در سرنگ‌های فاقد ماده ضد انعقاد ریخته و سرم آن‌ها جدا شد. سرم‌های جدا شده در میکروتیوب‌های شماره‌گذاری شده در دمای ۲۰-۲۴ درجه سلسیوس تا زمان آنالیز نگهداری شدند. تعیین غلظت هورمون‌های تیروئیدی شامل تیروکسین (T4) و تری‌یودوتیرونین (T3) با روش رادیو ایمونوواسی (radioimmunoassay) و با استفاده از کیت‌های تجارتی (RIA KIT T4 RIA KI T3 RIA assay) برای این هورمون‌ها محاسبه تغییرات Intra می‌کرد. غلظت کلسترول خون با استفاده از روش آنزیمی با دستگاه اسپکتروفتومتر اندازه‌گیری شد. داده‌های حاصل از آزمایش برای بررسی اثر تیمارها با استفاده از نرم‌افزار SAS آنالیز شد. مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی صورت گرفت.

آزمایش به صورت ۲۴ ساعته بود و دمای سالن از ۳۹ درجه سلسیوس در هفته اول به ۲۵ درجه سلسیوس در هفته ششم کاهش یافت. آزمایش در ۴۱ روزگی به پایان رسید. میزان خوارک مصرفی و وزن بدن به صورت هفتگی و تعداد و وزن تلفات به طور روزانه برای محاسبه روزمرغ ثبت گردید و فراسنجه‌های افزایش وزن روزانه، خوارک مصرفی، و در پایان ضربی تبدیل طی ۵ روزگی براساس روزمرغ محاسبه شد. از سه هفتگی پس از امکان تعیین جنسیت جوجه‌های نر و ماده در هر قفس، تعداد بلدرچین‌های نر و ماده در هر وزن کشی ثبت گردید و با توجه به اختلاف وزن و تعداد پرنده‌های نر و ماده زنده در آخر دوره، از این اطلاعات به عنوان کوواریت برای تجزیه کواریانس داده‌ها استفاده شد. به منظور تعیین فراسنجه‌های خونی، خون گیری در پایان دوره (۴۱ روزگی) در زمان کشتار از رگ گردن صورت

جدول ۱. اجزای تشکیل‌دهنده و مواد مغذی جیره‌های آزمایشی بر حسب درصد (سطح ۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم انرژی)

سوخت‌و‌سازپذیر و ۲۴ درصد پروتئین خام با (NRC 1994) توصیه شده است.

۳۰۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم						۲۹۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم						۲۸۰۰ کیلوکالری بر کیلوگرم						انرژی پروتئین %	
۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲		۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲		۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲		ترکیب مواد خوارکی	
۴۹/۰۲	۵۱/۲۴	۵۳/۲۰	۵۵/۱۹	۵۶/۷۸		۴۶/۴۵	۴۸/۰۳	۴۹/۹۲	۵۱/۷۷	۵۳/۱۷		۴۲/۱۶	۴۳/۹۲	۴۵/۷۴	۴۷/۵۶	۴۹/۴۰		ذرت	
۳۴/۶۶	۳۳/۰۸	۳۲/۶۰	۳۲/۱۳	۳۰/۱۴		۴۰/۸۰	۳۸/۸۱	۳۶/۰۰	۳۷/۰۰	۳۴/۲۷		۴۲/۲۷	۴۱/۰۰	۴۰/۰۰	۳۸/۸۴	۳۷/۸۴		کنجاله سوبا	
۱۲/۰۶	۱۱/۲۹	۹/۶۹	۸/۰۸	۷/۳۴		۷/۸۹	۷/۱۵	۵/۷۴	۴/۴۳	۴/۱۱		۶/۲۰	۵/۰۲	۳/۷۲	۲/۵	۱/۲		کنجاله گلوتن ذرت	
۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۱/۰۰	۲/۰۰		۲/۰۰	۲/۰۰	۳/۲۲	۳/۵۷	۵/۰۶		۶/۷۷	۷/۳۹	۷/۷۵	۸/۲۰	۸/۵۵		سیوس گندم	
۱/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۸	۱/۲۷	۱/۲۸		۱/۲۴	۱/۲۵	۱/۲۵	۱/۲۴	۱/۲۵		۱/۲۳	۱/۲۳	۱/۲۳	۱/۲۳	۱/۲۳		کربنات کلسمیم	
۰/۷۵	۰/۷۶	۰/۷۷	۰/۷۸	۰/۷۹		۰/۶۳	۰/۶۴	۰/۶۵	۰/۶۷	۰/۶۷		۰/۵۱	۰/۵۲	۰/۵۳	۰/۵۴	۰/۵۵		دی‌کلسمیم فسفات	
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		مکمل معدنی	
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵		مکمل ویتامینه	
۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵	۰/۳۵		۰/۳۴	۰/۱۴	۰/۳۴	۰/۳۴	۰/۳۴		۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱		نمک	
۰/۲۷	۰/۳۳	۰/۳۷	۰/۴۰	۰/۴۶		۰/۰۶	۰/۱۳	۰/۱۷	۰/۲۱	۰/۳۰		۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۴	۰/۰۹	۰/۱۳		لایزین	
۰/۰۳	۰/۰۵	۰/۰۸	۰/۱۰	۰/۱۲		۰/۰۵	۰/۰۷	۰/۱۲	۰/۱۱	۰/۱۳		۰/۰۴	۰/۰۶	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۱۳		DL-حمتوئین	
۰/۰۸	۰/۱۲	۰/۱۶	۰/۲۰	۰/۲۴		۰/۰۴	۰/۰۸	۰/۰۹	۰/۱۶	۰/۲۰		۰/۰۱	۰/۰۵	۰/۰۹	۰/۱۲	۰/۱۶		L-ترنونین	
مواد مغذی جیره						پروتئین						پروتئین						فیر خام	
۱/۱۷	۱/۹۱	۱/۸۹	۱/۸۶	۱/۹۰		۲/۱۰	۲/۱۴	۲/۱۳	۲/۱۳	۲/۲۱		۲/۵۳	۲/۵۵	۲/۵۴	۲/۵۵	۲/۵۴		کلسمیم	
۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳	۰/۸۳		۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰	۰/۸۰		۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷	۰/۷۷		فسفر	
۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱	۰/۳۱		۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰		۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۲۹	۰/۲۹		سدیم	
۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵		۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵	۰/۱۵		۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴	۰/۱۴		لیزین	
۱/۳۴	۱/۳۴	۱/۳۴	۱/۳۴	۱/۳۴		۱/۳	۱/۳	۱/۳	۱/۳	۱/۳		۱/۲۹	۱/۲۵	۱/۲۵	۱/۲۵	۱/۲۵		متیونین	
۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۵۲		۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰		۰/۴۸	۰/۴۸	۰/۴۸	۰/۴۸	۰/۴۸		متبونین سیستین	
۰/۹۸	۰/۹۷	۰/۹۵	۰/۹۳	۰/۹۲		۰/۹۵	۰/۹۵	۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۹۱		۰/۹۶	۰/۹۵	۰/۹۳	۰/۹۲	۰/۹۰		ترنونین	
۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵	۱/۰۵		۱/۰۲	۱/۰۲	۱/۰۲	۱/۰۲	۱/۰۲		۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸			

داده‌ها، اثر متقابل معنی دار از نظر سطوح گوناگون انرژی و پروتئین در هیچ‌یک از فراسنجه‌ها مشاهده نشد (P < 0/۰۵). افزایش سطح انرژی سوخت‌و‌سازپذیر جیره

نتایج و بحث

نتایج عملکرد بلدرچین‌های ژاپنی در جدول ۲ نشان داده شده است. براساس نتایج حاصل از تجزیه کواریانس